

чата непрекъсванъ бой; Турцитѣ били на 20 раскрача отъ рускитѣ топове, когато Скобелевъ са впуснали въ боя. Ротитѣ на Скобелева буйно са впуснали съ штикове и съ неожиданния си натискъ отбили неприятеля и го подгонили до самото градско предмѣстие. Но срѣщнати тукъ отъ кръстосанъ пущеченъ огнь на прѣснитѣ турски войски, посипани отъ картечни гранати, храбритѣ солдати трѣбalo да са отбиятъ къмъ своята батарея, която сама продължавала да са бори съ неприятелската артилерия, несравненно по силна, по много-бройна. Подиръ това Скобеливите роти сѫ събрали въ трапа на ловчанскошо, понаредили сѫ и, съ помощта на 4 топа, още два часа одържали нападаньето на Турцитѣ. Само когато вече зело да потъмнѣва, генералъ Скобелевъ повелъ свои тѣ войски назадъ. Помощъ не дошла отъ никѫдѣ и за прикриванье на това отстъпванье Скобелевъ билъ принуденъ да назначи като конница — кавказкитѣ казаци. Кавказкитѣ юнаци послѣднъ путь отбили макаръ малко неприятеля и такъ олеснили събираньето на раненитѣ, и удалечаваньето на пѣхотата къмъ Кришина. Тамъ по 10 часа вечеръта Скобелевъ получилъ заповѣдъ отъ княза Шаховской да отстѫпи къмъ Боготъ и Пелишатъ.

По този начинъ слабия отъ странитѣ отрядъ цѣли 12 часа са билъ съ неприятеля 8 пѫти посиленъ отъ него; неустранимо са държани артилеристите и курски роти; кавказкитѣ казаци ввредъ били юнаци. По този начинъ Скобелевъ принесъ най-голѣма заслуга въ боя. Той облегчиъ положението на княза Шаховской, като приковалъ върху своитѣ чудно геройски дѣйствия вниманието на врага. Първи путь Скобелевъ са отличилъ тукъ; той показалъ удивителна распоредителностъ, геройски личенъ примѣръ, и като воодушевлявалъ своите войски, направилъ ги способни за чудеса отъ храбростъ.